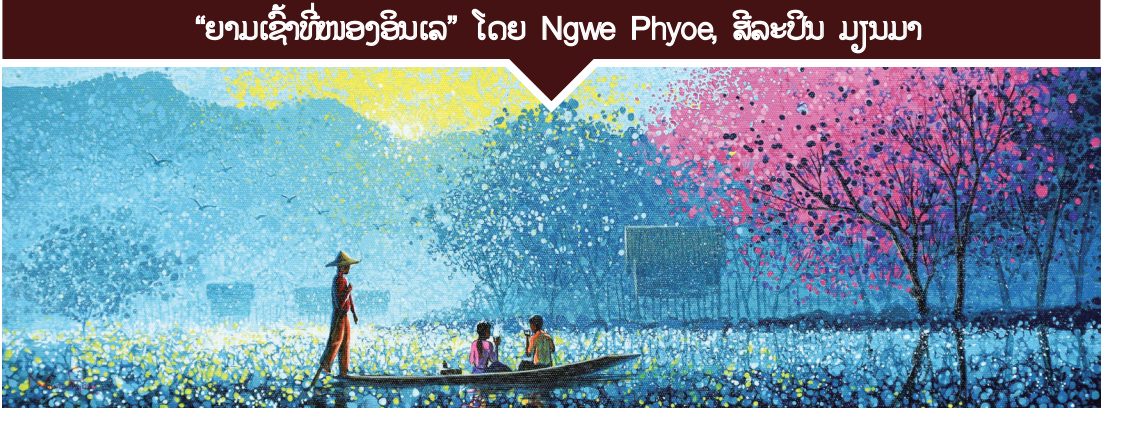
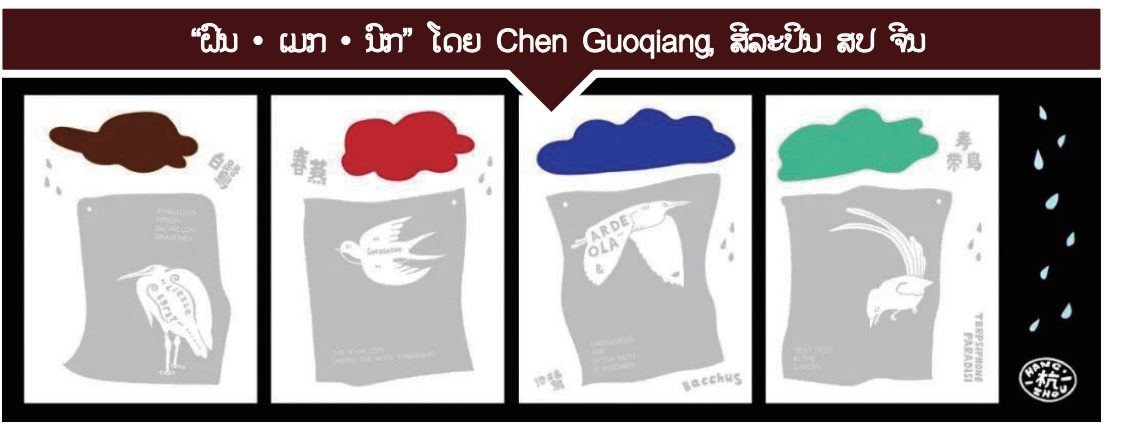

ສຳຜັດປະສົບການຊີວິດໃນຈອກກາເຟ

ຈອກກາເຟນ້ອຍໆໜຶ່ງຈອກ, ສາມາດບັນຈຸຫຍັງໄວ້ໄດ້ແດ່? ບາງຄົນໃຊ້ມັນ ເພື່ອຄິດໄລ່ຕົວຕົນຂອງຊີວິດ ແລະ ຄວາມສຸກຈາກການປະຢັດເງິນໄດ້ຈັກຢ່ວນ; ບາງຄົນໃຊ້ມັນ ເປັນເຄື່ອງວັດແທກອຸນຫະພູມຂອງເມືອງ, ເກັບບັນຍາກາດ ແລະ ສິສັນຂອງຊີວິດຕາມຖະໜົນ. ຈາກຄວາມລັງເຄີຍຂອງການຖືຈອກຕິດໂຕ, ໄປຈົນເຖິງ ລວດລາຍສາງສັນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຫິວັດຂອງເມືອງຢູ່ເທິງຈອກ, ຈອກອັນນີ້ຈຶ່ງກາຍເປັນທັງພາຊະນະສຳລັບສຳຜັດປະສົບການຊີວິດ ແລະ ທັງເປັນປ່ອງຢ່າງທີ່ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບໂລກ.

ດ້ານລຸ່ມນີ້ແມ່ນ ຜົນງານບາງສ່ວນ:

ຊື້ກາເຟ, ເອົາຈອກມາເອງ
ຕອນເຊົ້າຢູ່ນະຄອນຊຽງໄຮ້, ມັກຈະຕື່ນຂຶ້ນພ້ອມກັບກິນຫອມຂອງກາເຟ. ນາງ ເສີນ, ເຊິ່ງຫາກໍ່າເຮັດວຽກຢູ່ຊຽງໄຮ້ ໄດ້ບໍ່ດົນ ເວົ້າວ່າ: “ອອກຈາກເຮືອນແຕ່ເຊົ້າແລ້ວໄປຊື້ກາເຟ, ຮູ້ສຶກວ່າມີຄວາມເປັນພິທີການຫຼາຍກວ່າການສັ່ງໃຫ້ມາສົ່ງ.” ນາງ ຈາງພະນັກງານທ່ອງການທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ເຂດເມືອງຈຽງອັນ ຂອງຊຽງໄຮ້ ກໍ່ມີຄວາມລັງເຄີຍແບບນີ້ ເຊັ່ນກັນ. “ກາເຟໜຶ່ງຈອກຖືກລົງ 5 ຢ່ວນ, ພໍລວມໃສ່ນ້ຳຕະຫຼອດໜຶ່ງອາທິດ ກໍ່ເຟັກກັບໄດ້ກາເຟລ້າອີກໜຶ່ງຈອກເລີຍ.”

ຢູ່ຮ້ານກາເຟ MANNER ແຫ່ງໜຶ່ງໃນເຂດເມືອງຈິນຈຽງ ນະຄອນເສີງຕູ້, ແຂວງເສສວນ ມີລູກຄ້າທີ່ “ເອົາຈອກມາເອງ” 4 ຄົນກຳລັງຕໍ່ແຖວສັ່ງກາເຟ.

ຈຽງອີຊີ ຊາວເມືອງ ເວົ້າວ່າ: “ບໍລິສັດຂອງພວກເຮົາຢູ່ເທິງຕຶກ, ທຸກມື້ຂ້ອຍຈະໃຊ້ເວລາປະມານ 5 ນາທີ ລົງມາຊື້ກາເຟ, ຈົນກາຍເປັນຄວາມລັງເຄີຍໄປແລ້ວ.” ໃນທຸກຄັ້ງ ນາງເລືອກນຳເອົາຈອກສວນຕົວມາເອງ, ກາເຟອາເມຣິກາໂນເຢັນເຢັນໜຶ່ງຈອກ ລາຄາເລີ່ມຕົ້ນພຽງ 10 ຢ່ວນ, ຖືວ່າຄຸ້ມຄ່າຫຼາຍ.

ການປະຢັດເງິນ, ແມ່ນແຮງຈູງໃຈໃດຍິ່ງທີ່ສຸດ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຈຽງອີຊີ ເລືອກເອົາຈອກມາເອງ.

ເກີຊາງ ເວົ້າວ່າ: “ສຳລັບຮ້ານຄ້າໃນຊຸມຊົນທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍ, ການຄວບຄຸມຕົວຕົນແມ່ນເປັນເລື່ອງສຳຄັນ.” ຖ້າໃຊ້ຈອກແບບໃຊ້ຄັ້ງດຽວ ສຳລັບກາເຟແບບຊີ້ເມືອເຮືອນ, ເມື່ອຄິດໄລ່ລວມກັບຄ່າຈອກແບບໃຊ້ຄັ້ງດຽວ, ຝາປິດ, ທໍ່ດູດ, ຖືງບັນຈຸ ແລະ ອຸປະກອນອື່ນໆແລ້ວ, ຕົວຕົນຄ່າບັນຈຸຂອງກາເຟໜຶ່ງຈອກຈະສູງກວ່າ 1 ຢ່ວນ. “ຈອກທີ່ເອົາມາເອງ ກໍ່ສາມາດຫຼຸດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສ່ວນນີ້ໄດ້ຊ່ວຍປະຢັດຕົວຕົນ.”

ໃນເວລາດຽວກັນ, ນະໂຍບາຍຫຼຸດລາຄາສຳລັບການ “ເອົາຈອກມາເອງ” ຍັງຊ່ວຍເພີ່ມຈຳນວນການຈຳລະຈອນຂອງລູກຄ້າໃຫ້ແກ່ຮ້ານກາເຟຊຸມຊົນອີກດ້ວຍ.

ທຸຊູ ເຈົ້າຂອງຮ້ານກາເຟ Farmer ໃນນະຄອນເສີງຕູ້ ກ່າວວ່າ: “ຫຼັງຈາກເລີ່ມຈັດນະໂຍບາຍຫຼຸດລາຄານີ້, ອັດຕາການກັບມາຊື້ຊ້າຂອງຮ້ານເພີ່ມຂຶ້ນເກືອບ 50%”. ລູກຄ້າຫຼັກຂອງຮ້ານກາເຟໃນຊຸມຊົນແມ່ນຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເຂດໄກຄຽງ ຕະຫຼອດເຖິງກຸ່ມພະນັກງານທ່ອງການ, ດັ່ງນັ້ນ ອັດຕາການກັບມາຊື້ຊ້າຈຶ່ງແມ່ນສ່ວນສຳຄັນໃນການຮັກສາການດຳເນີນງານຂອງຮ້ານ. “ໃນນັ້ນ ມີລູກຄ້າຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ທ້າວ ຫຼີ, ເຊິ່ງເຮັດວຽກຢູ່ໄກຄຽງນັ້ນ. ຕັ້ງແຕ່ຮ້ານເປີດມາ, ເກືອບວ່າໃນທຸກມື້ເຮັດວຽກ ກໍ່ຈະເຫັນລາວຖືຈອກມາເອງທີ່ຮ້ານເພື່ອຊື້ກາເຟ.”

ຮູບພາບຂອງຊຽງໄຮ້ທີ່ໃຊ້ການແບ່ງໂຄງສ້າງຂອງຮູບເປັນເບື້ອງຂ້າຍ ແລະ ເບື້ອງຂວາ ເພື່ອນຳສະເໜີຄວາມງາມຂອງເມືອງໃນສອງເວລາ ຄື ກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ...

ໃນເດືອນມິຖຸນາປີນີ້, ສູນການສື່ສານສາກົນພາກພື້ນອາຊີໃຕ້-ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ແຂວງຢຸນນານ (YICC) ໄດ້ລິເລີ່ມກິດຈະກຳຮັບໂຮມຜົນງານສ້າງສັນດ້ານຮູບພາບ ໃນຫົວຂໍ້ “ໜຶ່ງມື້ໃນເມືອງທີ່ຂ້ອຍອາໄສຢູ່”. ໃນວັນທີ 14 ກໍລະກົດ 2026, ຜົນງານສ້າງສັນດ້ານຮູບພາບເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ໄດ້ກາຍມາເປັນ “ຈອກກາເຟ” ແລະ ເປີດຕົວຢ່າງໂດດເດັ່ນພາຍໃນກອງປະຊຸມພັນທະມິດສົມວນຊິນອາຊີໃຕ້ ແລະ ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ປະຈຳປີ 2026.

ໃນເຂດວາງສະແດງ “ກາເຟໜຶ່ງຈອກເຊື່ອມຕໍ່ໂລກ” ມີກຳແພງວາງສະແດງຈອກກາເຟທີ່ລົງດູດສາຍຕາຂອງຜູ້ຊົມຫຼາຍ. ພາບທິວທັດ, ເອກະລັກ ຂອງເມືອງຕ່າງໆໃນໄທ, ລາວ, ມຽນມາ, ກຳປູເຈຍ, ຫວຽດນາມ, ເນປານ, ສິລັງກາ ແລະ ຈີນ ໄດ້ຖືກນຳມາປະສົມປະສານເຂົ້າກັບຈອກກາເຟ. ມີຜູ້ຊົມຄົນໜຶ່ງກ່າວວ່າ: “ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນຫຼາຍແທ້ໆ, ບັນຍາກາດທີ່ມີຊີວິດຊີວາທີ່ຢູ່ໃນຮູບເຫຼົ່ານີ້, ກໍ່ເປັນຄືກັບຄຳບັນຍາຍນຳທັງເມືອງທີ່ມີຊີວິດຊີວາ.”

ໃນສາຍຕາຂອງບັນດາສິລະປິນຈາກຫຼາຍປະເທດ, ຈິດວິນຍານຂອງເມືອງບໍ່ໄດ້ຢູ່ພຽງແຕ່ໃນອາຄານ ຫຼືສະຖານທີ່ສຳຄັນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຢູ່ໃນຊີວິດປະຈຳວັນທຳມະດາ ທີ່ຊຸມຊົນໄປດ້ວຍອາຍນ້ຳ ແລະ ອົບອຸ່ນໄປດ້ວຍຄວັນຮ່ອນຈາກໝໍ້ໃນເຮືອນຄົວ.

(ສະໜອງຂໍ້ມູນໂດຍ: ວາລະສານ “ຈຳປາ” ທີ່ຂຶ້ນກັບ ສູນການສື່ສານສາກົນພາກພື້ນອາຊີໃຕ້-ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ແຂວງຢຸນນານ ຫຼື YICC)

www.yunnangateway.com